

[Socialministeren.]

melser og maatte lade Bestemmelsen om Udnævnelsen af Kongen udgaa; men jeg har ikke i mindste Maade tænkt paa at undlive hverken Sygekassedirektøren eller Arbejdsdirektøren, hvilke Embedsmænd jeg ønsker et langt Liv i Samarbejde med den nuværende Socialminister.

Forinden jeg med alle Tegn paa Lettelse forlader det ærede Medlem Hr. Krag, maa jeg dog endnu beskæftige mig med hans forskellige Udtalelser om Udgifterne. Ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, dels at det ærede Medlem stadig under sin Omtale af Forslaget, ogsaa hvad Krise- og Arbejdsløshedsfonden angaar, gentog, at de opstillede Beregninger over Udgifterne ikke vilde holde, dels at han i al Almindelighed hævdede, at der nu var forelagt saa mange Forslag, at der aldeles ikke var anvist Dækning for de heraf flydende Udgifter; men Venstre vilde ikke saadan ud i det blaa forhøje Udgifterne til Sociallovgivningen — jeg tror endog at kunne erindre, at det ærede Medlem bevægede sig helt op paa Tal som 20—30 Mill. Kr.

Hvad nu først Beregningen af Udgifterne til dette Forslag angaar, fik vi jo ikke nogen som helst Begrundelse for disse formentlige Fejlagtheder udover den føromtaltede Udtalelse om Kommunernes Andel i Tilskuddet efter § 16, en Udtalelse, der som paavist, beroede paa en Misforstaaelse. Det ærede Medlem hævdede blot, at de forskellige Beregninger ikke vilde kunne holde; og han tilføjede, at de ganske sikkert var ansat saa lavt som overhovedet muligt.

For saa vidt der deri skal ligge nogen Art af Insinuation, maa jeg tilbagevise denne. Jeg har ikke, hverken direkte eller indirekte, i mindste Maade søgt at paavirke Arbejdsdirektoratet til at naa til andre Tal, end en rent saglig og forsigtig Betragtning maatte føre til; jeg har end ikke i fjerneste Maade blandet mig i, om det Beløb, der angives her, den ordinære Forsikringsbalance, de 21 Mill. Kr., skulde være 18, 21 eller 24 Mill. Kr. Jeg er optraadt fuldkommen neutralt, fuldstændig loyalt til enhver Side, og jeg har intet som helst ønsket i Retning af at bringe Udgifterne længere ned, end at de formentlig vilde kunne holde.

Hvad Beregningerne her angaar, er der i øvrigt, som jeg nævnte før, som Bilag til Forslaget aftrykt en længere Skrivelse af 16. September, hvori Arbejdsløshedsdirektoratet gennem en udførlig Redegørelse lægger klart for enhver, paa hvilken Maade det er naaet til de forskellige Tal og Bereg-

ninger. Jeg kan derfor kun se det ærede Medlems Udtalelser som uberettigede i al Almindelighed eller muligvis som Udtryk for et Ønske om at faa skruet disse Udgifter til de forskellige Forslag saa stærkt til Vejrs, at Offentligheden paa Forhaand skulde blive bange for de nye forøgede Millionudgifter til Sociallovgivningen.

Jeg har ikke en Gang paaberaabt mig den Udtalelse, som Arbejdsdirektøren anfører i modsat Retning af det ærede Medlem, altsaa for saa vidt i høj Grad i min Favør. I dette Bilag findes der en kort Udtalelse — den findes i Tillæg A. Sp. 2229 —, hvor det ordret hedder:

„Med Hensyn til Stat og Kommuner skulde Bidraget tilsammen efter Forslaget blive 14 Mill. Kr. Efter de nugældende Regler skulde Statens og Kommunernes Bidrag til Kasserne ordinære Virksomhed andrage 7,3 Mill. Kr. Her fremkommer altsaa en Difference af 6,7 Mill. Kr. Dette Beløb maa dog selvsagt ikke uden videre betragtes som Merudgift for det offentlige, idet Kommunerne aflastes gennem Reduktion af Bevillingerne til Hjælpekasserne og Fattighjælp. Det er derfor et Spørgsmaal“

— siger Arbejdsdirektøren —

„om det offentliges Udgifter reelt bliver væsentligt større efter Forslaget end hidtil.“

Naar jeg ikke har citeret denne Betragtning, er det netop, fordi jeg tror, at Arbejdsdirektoratet her finansielt har set for lyst paa Situationen, naar det betvivler, at det offentliges Udgifter ikke skulde blive væsentligt større efter dette Forslags Gennemførelse end før.

Den beregnede Udgift er altsaa 6,7 Mill. Kr., men i de udførlige Beregninger, der vil følge det store Forsikringslovforslag, som jo kommer senere, regner jeg personlig kun med en Lettelse paa 3½ Mill. Kr., altsaa kun Halvdelen af Merudgiften. Man ikke man tør forvente, at de ærede Modstandere vil se lige saa ædrueligt paa disse Forhold, som jeg har gjort?

Jeg maa altsaa fastholde den Opstilling af Udgifterne, der er trykt i Bemærkningerne til Lovforslaget, Tillæg A. Sp. 2187—90. De forskellige Skalaer er udarbejdet i Arbejdsdirektoratet, og jeg skal ikke trætte med paa ny at gøre Rede for deres nærmere Indhold, ej heller skal jeg foretage en ny Gennemgang af samtlige Udgifter ifølge de hidtil foreliggende Forslag til midlertidige Ændringer i Sociallovgivningen, thi Finansministeren har under